

kommunale raadgivende *Børneplejestationer* i i alt 7 Kommuner, ligesom man har godkendt de samvirkende Menighedsplejers Børneplejestationer i København og paa Frederiksberg.

Der har i de forløbne 10 Aar været en voksende Interesse overalt i Landet for Ansættelse af Sundhedsplejersker, og Betydningen af disses Gerning finder fuld Forstaaelse i Befolkningen. Imidlertid vil det ikke med den nuværende almindelige Mangel paa Sygeplejersker, som danner Grundmaterialet for de særlig uddannede Sundhedsplejersker, være muligt for Tiden at dække hele Landets Behov paa dette Omraade.

Loven har i den forløbne Tid fuldt ud virket efter sit Formaal, og der skønnes derfor ikke at være Anledning til paa indeværende Tidspunkt at søge den ændret.

Da det derimod maa antages, at det, naar Loven om *Lægeundersøgelse af Børn* af 30. April 1946 og *Skolelæge-loven* af 12. Juni 1946 har fungeret nogle Aar, vil vise sig ønskeligt at foretage *en samlet Revision af Lovgivningen om forebyggende Helbredsundersøgelser af Børn*, foreslaas Revisionen af Loven af 31. Marts 1937 udskudt til Foretagelse senest i Rigsdagssamlingen 1956—57. Jeg kan herved henvise til, at en tilsvarende Revisionsbestemmelse er optaget i Skolelægeloven.“

Der blev under Sagens Behandling paa Rigsdagen fra flere Sider givet Udtryk for det ønskelige i, at Sundhedsplejerskeinstitutionen vandt større Udbredelse, end Tilfældet hidtil havde været, særlig paa Landet. Man erkendte dog, at Mangelen paa Sundhedsplejersker satte Grænser for, i hvor høj Grad Loven hidtil havde kunnet udnyttes. Den Opfattelse blev ogsaa gjort gældende, at den foreslaaede Revisionsfrist burde forkortes. *Petra Petersen* m. fl. Medlemmer af Danmarks kommunistiske Parti stillede herom til Lovforslagets 2. Behandling i Folketinget et Ændringsforslag, hvorefter Forslag til Lovens Revision skulde fremsættes senest i Rigsdags-samlingen 1950—51. For dette Ændringsforslag stemte dog kun 8 Medlemmer, medens 86 stemte imod og 4 undlod at stemme.

Trods Udfaldet af denne Afstemning vilde Kommunerne ikke undlade at stemme for Loven, idet man henviste til, at Indenrigsministeren havde givet Tilsagn om, dersom det viste sig sagligt begrundet, at tage Loven op til Revision paa et tidligere Tidspunkt, end det efter Lovforslaget skulde ske.

Loven vedtoges da enstemmigt i begge Ting.